

Ha Jegor Kugart megszondáztatták volna, olyan másfél ezreléket fújtna bele. Ebből kifolyólag az után érdeklődött, tud-e Vatanescu vezetni. Vatanescu bólintott, annak tudatában, hogy ha nem szól egy szót sem, kevesebb hibát vét.

A volánnál ülve hagyta legördülni az autót a hajó gyomrából a kint derengő világosságba, és ebben a világosságban a világosságon kívül érezte magát. Jegor utasításának megfelelően a zöld vonalat választotta – nincs elvámolnivaló, nincs mondanivaló, csak titkolnivaló, és nagyon nehéz a sebességváltóval kettesből hármasba kapcsolni. Jegor Kugar bepötyögte a navigátorba a célt, a készülék válaszolt, hogy a távolság valamivel több egy kilométernél.

Mögöttük Pentti és Ulla vagy Holger és Agneta hajtott ki a hajó gyomrából a mindig előírászerűen szervizelt Nissan Primerában, amelynek a vezetője, az anyósülés utasa, sőt maga az autó is tudta, hová kell menni. Ha megállna Pentti szíve, az autó a háza udvarába vinné a halott férfit, a vidéki olajfűtéses családi házhoz, amelyben a helsinki olimpia óta minden bútor ugyanazon a helyen áll. Csak a hetente megjelenő női magazin helye változik, a tévéasztalról az újságpapírkupacba kerül, amit spárgával összekötnek, és a junior focicsapat papírgyűjtőinek adományoznak.

Vatanescu ismeretlen utcákon vezetett, mellette ismeretlen férfi ült. A nap vakított a piszkos szélvédőn át, nehéz volt

megkülönböztetni a közlekedési lámpákat, s miközben erre koncentrált, Vatanescu elfelejtett másra figyelni.

Hirtelen egy nyúl rohant át az úttesten.

– Gyorsíts, üsd el, öld meg! – ordította Jegor.

Vatanescu elfordította a kormányt, a nyúl eltűnt, de megmaradt Jegor Kugar ki nem tört dühe, hogy valaki ellenszegült a parancsának.

Nem ütjük el az életet, az életet kikerüljük.

A művészeti múzeum és a kolbászos ház kereszteződésénél Jegor kirúgta Vatanescut a kisbuszból, egy papundeclidarabot és egy üres kávéspoharat dobott utána. Aztán gyors bevezetés következett az elvégzendő munkába, miszerint a betegszabadság ismeretlen fogalom, a fizetett szabadságot és a munkanélküli-segélyt el lehet felejteni. Jegor hitt az amerikai elvekben, mostantól Vatanescu csak magára számíthat. Szemet lesütni a földre a teljes munkaidő alatt. Kivert kutya testhelyzete és arckifejezése. Koldus arcán a mosoly rontja a hitelességet, és apadó bevétel formájában mutatkozik. Ébressz sajnálatot és büntudatot, akkor irgalmat kapsz. Az irgalom pénz, az irgalom a legmenőbb a protestáns vallásban és a puhány szociáldemokrata létben. Az északi országokban alacsony az emberek sajnálatküszöbe, éppen ezért húzzák a garasok a zsebet.

– Mi segítünk, hogy könnyebb legyen a teher – magyarázta Jegor. – Az adakozónak jókedve lesz. Nekem 75 százalék, neked 25.

A papundeclidarabra az volt írva, hogy milyen nyomorult körülmények között él a koldus, gyermekei szenvednek, ő mélyen vallásos és céljai vannak, nem túl nagyratörőek.

Jegor elmagyarázta, hogy ilyen történetekre szükség van, így lehet lélekkel megtölteni a száraz és történelem nélküli árucikkeket. A történetek közelebb viszik a terméket az ügyfélhez, a vevőhöz és az adakozóhoz.

Mosolyszünet, fapofa.

Vatanescu rögtön fájdalmat érzett, nehéz volt egyenes háttal ülni. Az idő lelassult, a percek óráknak, az órák egy emberöltőnek tűntek. A papírpohárba néha belepottyant egy-egy pénzérme. Vatanescu szerette volna megköszönni és mosolyogni, de a trükk a kifejezéstelen arc volt, a szomorúság és a félelem. Legjobb lett volna megejtően rondának látszani.

Ahogy sötétedett és este lett, Vatanescu szeme le-lecsukódott, az álla a mellkasának ütődött, aztán elszunnyadt, álom és ébrenlét között ingadozott, mígnem horkoló REM-álomba merült. Olyan képeket látott, melyek kiindulópontja nem volt világos számára. Faaprítás, faúsztatás, hídépítkezések, egy busznyi ember útban a csoportos öngyilkosság felé. Háttározott férfiak egy északi országból, akik számára minden lehetséges, ha kitartóak, innovatívok és hajthatatlanok. A furcsa álomnak Jegor vetett véget, Vatanescura förmedve közölte, hogy most aludta át az ebédszünetét.

Első hivatalos munkanapján romániai koldusként Vatanescu öt euró nyolcvanöt centet, egy játék autót és négy cigarettacsikket keresett. Ráadásként vacogást, éhséget és megmerevedett ízületeket. Összehajtotta a papundeklidarabot,

a pénzt egyik zsebébe, a koldulópotharat a másikba dugta. Belső zsebében a Jegortól kapott munkabeosztási lista volt, térkép és villamosmenetrend.

A metrótérkép egy egyenes vonal volt, így a szolgálati lakást éjfélíg megtalálta. Szélfúttá tér, hármas számú lakókocsi, az álmos bűzben fel-felizzó cigarettavég. Vatanescu szatyrát és a maradék konzerveket az üres ágyra tette. A dohányos Balthazarként mutatkozott be, de Vatanescu akkor már aludt.